

Wampex 2023 – Drentsche Bikkelaars

Na een jaar van afwezigheid zijn de Drentsche Bikkelaars weer van de partij! Iets minder vaak samen proefgelopen, maar wel optimaal gemotiveerd!

Vrijdag de 24^e waren we aan de beurt. De dag begon al vroeg, met spullen klaarzetten, kleren klaarleggen, lampjes uitproberen enzovoort. Tussentijd natuurlijk de nodige appjes, wat doen jullie aan? Petra was onze chauffeuse vandaag, en zorgde dat we ruim voor 15u op locatie waren. Eerst koffie en een plakje cake (scheelt weer ruimte en gewicht in de tas) en daarna de borden, video en pc route bekijken. Voor ons aan startten een paar andere groepen, wow, meteen al een overtocht en verhip, daarna nog één!

Om 16u lopen we naar de fotograaf, met ons eigen bord. Toch leuk dat ons idee is overgenomen in de zin van een krijtbord voor alle teams. Om 16.04 mogen we van start. Op naar de eerste oversteek! Eerst weer even onwennig met het touw, maar gaandeweg de avond gaat dat steeds handiger, als jullie in de zomer nog een Wampex organiseren, dan houden we dat wat beter in de vingers 😊

Na de 2^e oversteek (per Skütsje!) en een korte route krijgen we ons routeboekje, die start met route 3. De omgekeerde maanstandenroute. Makkie.

Ook route 4, de striproute is een makkie, wel fijn dat er cijfers in de route zijn aangebracht. Voor onze nieuwkomer in het team is de striproute het makkelijkst uitleggen aan de hand van de praktijk.

Bij de klavertjesroute was het oppassen geblazen, er hing een foute klaver, waar we niet ingetuind zijn.

De ongeluksroute was wel erg ongelukkig vanavond. De boeren waren in het donker aan het oogsten. Het al natte land was nu helemaal niet begaanbaar, teamlid Els zakte tot haar knie in de drek, en we voelden ons heel kwetsbaar met de slechte rode en groene verlichting tussen de dikke trekkers. We hebben ervoor gekozen ons door het bos te verplaatsen, ondanks dat dat nauwelijks doorgaanbaar was. Beter en veiliger dan platgereden door een trekker. Hierdoor konden we de kompasrichting niet rechtstreeks benaderen, maar moesten we via de weg zoeken naar de juiste plek. Gelukt!

Hier ergens was het waar we werden overvallen door een hagelbui. Schuilen was geen optie, dus als een stel paarden stonden we met de kont naar de wind en het gezicht in de luwte en naar beneden. Brr, het werd er niet warmer op, dus toen de bui weg was ging het in een straf tempo verder.

Na de ongeluksroute moesten we op zoek naar krekels. Hier kwamen we wat vage geluiden tegen, wel een krekel of wat anders?

De koninklijke route is niet zo moeilijk, nadat we de juiste richting achter elkaar in ons notitieboekje hebben geschreven, konden we het routeboekje opruimen, en bleef die wat droger.

Na route 10 kwamen we bij mijn favoriet: Zweinstein! Als rasechte Harry Potterfan had ik gehoopt op een potje toverschaak, maar het was zelfs nòg beter! 4 spellen in de varkensstal: spell potions, vliegende sleutels, toverschaak en de spiegel van Neregeb leverden ons een code om te ontsnappen. Leuk detail: we ontsnaptten via het raam.

Hierna mochten we dwaallichtjes volgen.

Aan het eind van deze route vlog samen een Sudoku opruimen en we kunnen weer met het kompas aan de slag.

Route 14, de barcoderoute, was makkelijk. We liepen een paar andere teams op de hakken, maar hebben wel steeds onze eigen route bepaald, better safe than sorry. Wat ons opviel is dat sommige routes weer naadloos in elkaar overliefen, als je even niet oplette, dan zat je alweer in de volgende. Hier ook. Vanaf de kompasroute zag je al een blauw plaatje oplichten.

Aan het eind van deze route kwamen we op de post 'van Anne'. Luid zingend ('wel gefeliciteerd, want je neus staat verkeerd, en je oren van voren, wel gefeliciteerd') kwamen we aan. Wauw! Al (ruim!) 25 jaar bij de Wampex, en dit jaar de mooie touwbrug gemaakt. Extra stevig, dus fijn! Bedankt Anne!

Bij route 16 gaan we op zoek naar een kanon (wat creatief: pvc buis met purschuim op een deel van een kar, en een bak met kerstballen als kanonskogels) en via scheve vlotten komen we bij de Veilige haven. Hier moeten we helaas afscheid nemen van ons nieuwste lid. Nathalie, bedankt voor je gezelligheid en dat je zo ver met ons mee bent gelopen, je hebt tóch heel mooie oversteken en opdrachten mee kunnen maken!

Via de rode route komen we bij de vuurtorens. Leuk gedaan! Gelukkig is het een heldere avond, dus de lampen zijn goed te zien. Ook deze route gaat naadloos over in de volgende, een oleaat. Gelukkig prima te doen. Maar wat is nou eigenlijk dat poppetje met die stap? Een voetbalveld??? In ieder geval komen we bij de post uit.

Via witte hartjes en de dartpijltjes komen we NIET bij de shortcut uit, want die bestaat in onze optiek niet. Wel verwarrend dat we

hier Disneyfiguren zien, die route komt nog lang niet. Na even zoeken vinden we aan de andere kant van de weg de juiste route.

De qr route zorgt weer voor telefoongebruik.

En dankzij de Maya route oefenen we weer hoofdrekenen, al hebben we hier en daar toch ook de rekenmachine op de telefoon geraadpleegd.

Route 26 is de NAVO route, dit jaar is Finland erbij gekomen. Note to self: volgend jaar niet alleen de vlaggetjes opschrijven, ook de letters op de nummerborden, want is Finland Fi of Fl, en wat met P en PL? (Portugal, Polen?)

Route 27 is een juweeltje: als een stel mafketels klappen we onze handen koud en zeer, want wat licht de info maar kort op. Bovendien is het ene kastje iets minder gevoelig als de ander, handopleggen, aaien, tikken, kloppen, handjeklap, we hebben van alles geprobeerd, maar soms lichtte hij pas op als we weer stil waren. Het is wèl gelukt, en we hebben tijdens de Disneyroute nog gelachen om de andere 'klaplopers'. Instinker bij de Disneyroute: Pixar is tegenwoordig ook van Disney, maar Looney tunes nog steeds niet. Ohhh, en dan! Plaspauze, chocomel en vooral dropjes. Heerlijk!

Na een poosje warmte en rust gaan we vol het gevecht tegen de modder weer aan. Mooi gedaan met het verlichte land waar het vliegtuig vroeger is neergestort. Het maakte ons even stil.

Route 30 is de morse code, valt tegen om die goed te bepalen, maar we komen er uit, tenminste, als er geen foute kastjes zijn opgehangen...

Daarna gaan we op zoek naar de pompeblêden.

Route 32 en 33 hadden we op de camping al opgeschreven, waren goed te doen. Bij de post lezen we dat de volgende 3 routes uitvallen. We vergeten even dat route 37 begint waar 36 eindigt (toch bij memorie 12), maar herstellen ons binnen 5 minuten, binnen 2 minuten denk ik zelfs.

Toch raar dat we nu bijna klaar zijn...

De groene route was prima te doen. En ook in de klokkenroute krijgen we handigheid.

Via kleintje geel en de lange witte komen we binnen de geurzone van de snert. Nog even een laatste oversteek. Leuk detail: teamlid Marlon had nog droge voeten en had geen zin meer om over het laatste

plankje te stappen. Dus hop het water in en zo naar het strandje stappen. 'Nù heb ik dus wel natte voeten...' 😅

Zingend en huppelend komen we het gebouw binnen, 'snert, snert, snert!'. Een man aan een tafel naast de deur oppert dat wij 'vast de korte route hebben gedaan'. Nou echt niet dus! Want ondanks de natte, modderige, regenachtige, met hagel en onweer (die laatste 2 hadden we nog niet eerder) Wampex zijn we nog best te pas. Niet superfit, maar ook niet bekaf of kapot. We hadden nog best een paar km door gekund.

Nog een positieve opmerking over de EHBO, in dit geval de Eerste Hulp Bij Oversteken. Goed gevonden en veilig!

Ondertussen zijn de uitslagen bekend. We hadden alle letters goed! En zijn als 39^e van de 99 gestartte teams geëindigd. Ruim 30km gelopen en 10.5 uur onderweg geweest.

We hebben ons prima vermaakt en we zijn benieuwd wat Wampex 2024 in petto heeft. De organisatie heeft een lastige taak voor de boeg: deze leuke routes te evenaren of te overtreffen. We zijn vast van plan er volgend jaar weer bij te zijn!

Organisatie bedankt!

Groetjes van de Drentsche Bikkelaars: Petra, Marlon, Els, Nathalie en Riëtte